

Info-Türk

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
INFO-TÜRK AGENCY
AGENTSCHAP INFO-TÜRK
AGENCE INFO TÜRK
INFO-TÜRK AGENTUR

CH.M.WISER PLEIN, 13/2 - 1040 BRUSSEL
TEL: (32-2) 230 34 72 - WETTEL DEPOT 2198
REKENING: INFO-TÜRK - BBL 310-0148714-02

MAANDELIJKSE PERIODIEK
4de Jaar - Juni 1980
Nederlands 7
Prijs 20 BF
Jaarlijks abonnement
Benelux 200 BF
Buitenland 250 BF

Publikatie van onze artikels
toegelaten met de vermelding
Agentschap Info-Türk

AMNESTY INTERNATIONAL: "ALGEMENE EN SYSTEMATISCHE FOLTERING OP POLITIEKE GEVANGENEN IN TURKIJE"

LONDEN (ITA) - Een onderzoeksteam van Amnesty International bezocht Turkije van 19 tot 30 mei 1980 en kwam tot de conclusie dat de turkse overheid gebruik maakt van algemene en systematische foltering op politieke gevangenen. Tenminste drie personen zouden de ondervraging onder marteling niet overleefd hebben.

De onderzoekers van Amnesty International ontmoetten zowel gemartelde slachtoffers als advocaten, vakbondmilitanten en journalisten.

De organisatie beweert dat de turkse overheid gebruik maakt van elektrische schokken, op de zolen van hun slachtoffers' voeten slaat, en geen enkel lichaamsdeel spaart, inclusief de geslachtsorganen. Gevangenen worden gedwongen over gebroken glas te lopen. Hun families worden bedreigd tot de gevangenen "bekennen"./.

Amnesty zei dat er in vele gevallen er geen bewijs is dat deze foltering door door de overheid iets te maken heeft met het politieke geweld dat sinds 1976 heerst, en dat reeds vierduizend levens eiste.

De krijgswet werd uitgeroepen in december 1978, na een golf van politieke moorden, en wordt nu nog steeds toegepast in 20 van de 67 turkse provincies. Volgens de turkse dagbladen werden dit jaar tussen januari en april bijna 47.000 personen om politieke redenen gearresteerd.

BLOEDBADEN AANGERICHT DOOR "GRIJZE WOLVEN" EN VEILIGHEIDSDIENSTEN.

Niettegenstaande de vraag om wet en orde te herstellen in Turkije, is het aantal politieke moorden, gepleegd door de "grijze wolven", dit zijn paramilitaire commando's van de neo-fascistische partij, erg gestegen en bereikte het aantal van 337 per maand. Bovendien hebben ook de veiligheidsdiensten, onder bevel van de krijgswet-authoriteiten, hun toevlucht gezocht tot politiek geweld, en het vermoorden van personen die soms niets te maken hebben met terroristische activiteiten.

Het meest spectaculaire bloedbad werd aangericht op 13 juni jongstleden in İzmir. De veiligheidsdiensten omsingelden een slaapzaal waar de studenten het einde van het schooljaar vierden, en openden het vuur. Vijf studentten stierven onmiddellijk, ongeveer twintig werden ernstig gewond. Ook hebben de "grijze wolven" veel politici gedood in de loop van deze maand.

POLITIEKE MOORDEN TUSSEN			++++++
16/5 EN 15/6/80			
İSTANBUL	81	AYDIN	3
ADANA	31	DENİZLİ	3
ANKARA	19	MALATYA	3
İZMİR	18	ANATALYA	2
CORUM	12	EDİRNE	2
ORDU	12	ERZİNCAN	2
KAYSERİ	9	MANİSA	2
URFA	9	RİZE	2
ESKİŞEHİR	8	VAN	2
KARS	8	AFYON	1
MARDİN	8	AGRI	1
MERSİN	8	BİNGÖL	1
BURSA	7	BURDUR	1
DİYARBAKİR	7	CANAKKALE	1
ELAZIĞ	6	ERZURUM	1
GAZİANTEP	6	GÜMÜŞHANE	1
KONYA	6	KIRKLARELİ	1
GİRESUN	5	KIRŞEHİR	1
HATAY	5	KÜTAHYA	1
KAHRAMANMARAŞ	5	MUŞ	1
KOCAELİ	5	NEVŞEHİR	1
SİİRT	5	NİĞDE	1
TOKAT	5	SİNOP	1
SAMSUN	4	TUNCELİ	1
TRABZON	4	USAK	1
AMASYA	3	ZONGULDAK	1
ARTVİN	3		
TOTAAL			337
7maand DEMİREL-regering			1781
TOTAAL 4JAAR EN 5 MAAND			3991

Op 24 mei overvielen ze de woning van Vecdi Özgüner, lid van het uitvoerend comité van de turkse arbeiderspartij TEP, die eerder verboden werd het grondwetgevend Hof, en openden het vuur op hem en zijn vrouw. Vecdi Özgüner werd gewond, terwijl zijn vrouw, mw. Sevinç Özgüner, lid van de centrale raad van de turkse doktersvereniging, gedood werd. Enkele dagen later, op 27 mei 1980, werd Gün Sazak, lid van het uitvoerend comité van de "nationalist action party" (MHP) voor zijn woning doodgeschoten door onbekenden. Deze moord wordt als vergelding beschouwd voor de dood van dokter Özgüner. Alhoewel verklaard werd dat de moord op de rechtse politieke een gevolg was van een conflict binnen de neo-fascistische partij, gebruikten de "grijze wolven" dit voorval als voorwendsel om een bloedige terreurcampagne te starten in heel het land. Ze overvielen woningen, burelen en winkels van progressieve personen in talrijke provincies en schoten minstens 30 personen dood. De spanning bereikte vooral een hoogtepunt in de provincies Corum, Kayseri, Eskişehir en Nevşehir. Onder de slachtoffers van deze aanval was ook de secretaris van de Uskudar-tak van de arbeiderspartij TİP.

De meest gedurfde aanval gebeurde in Nevşehir. Op 16 juni schoten de "grijze wolven" eerst de leider van de Nevşehir-tak van de "Republican People's Party", Zeki Tekiner dood. De volgende dag kwamen partijvoorzitter Bulent Ecevit en andere parlamentsleden naar Nevşehir om de begrafenis bij te wonen. /.

Tijdens de ceremonie openden de "grijze wolven" het vuur op de massa. Ecevit ontsnapte op het nippertje aan de dood, maar vier parlementsleden werden ernstig gewond. Daarna waren Ecevit en zijn vrienden verplicht een toevlucht te zoeken in het stadhuis. Ze telefoneerden de eerste minister en de minister van binnenlandse zaken om bescherming te vragen. Deze waren echter niet op hun kantoor, zodat Ecevit de chef van de generale staf moest opbellen om hem te vragen onmiddellijk militaire troepen naar Nevschir te zenden om hun leven te beschermen.

BUITENLANDSE TOERISTEN DOODGESCHOTEN DOOR MILITAIREN.

Alhoewel de terreur grotendeels gericht is op intellectuelen en turkse politici kunnen de buitenlandse toeristen niet aan het geweld ontsnappen.

Op 16 juni 1980 schoten turkse bewakers een belgisch toerist dood en namen zijn vriend gevangen. De twee waren toevallig terechtgekomen in een verboden militaire zone op 40 kilometer ten noordwesten van Izmir, aan de Egeïsche kust. Het slachtoffer van dit incident, Oliver Schakoord, en zijn vriend, Jaques Pourbaix brachten hun vakantie door in Turkije. Ze konden de verwittigingen van de turkse bewakers niet verstaan en realiseerden zich te laat in te dringen in een militaire zone. De bewakers openden het vuur, waarbij Schakoord gedood werd.

(C-M-H-DG-I8/6)

MOTIE VAN WANTROUWEN OM DE REGERING DEMIREL TEN VAL TE BRENGEN.

ANKARA (ITA) - Met het doel de regering Demiral omver te werpen diende de voornaamste oppositiepartij "Republican People's Party" (CHP) een motie van wantrouwen in bij de algemene vergadering.

Volgens de motie, die getekend werd door oud-premier Bulent Ecevit, is de individuele en georganiseerde terreur uitgegroeid tot massaal terrorisme, de moorden nemen toe, niet alleen straten en wijken, maar steden en staatsinstellingen worden "vrije zones" onder de bezetting van "bullies". Sektegeest, verdeeldheid en vijandigheid hebben geleid tot burgeroorlog. De regering is niet in staat de situatie te beheersen, uitgezonderd door meer verbodsbepalingen op te leggen en de avondklok in te stellen, kortom door het normale leven te verlammen. De motie zegt dat de inflatie angstwekkende proporties aangenomen heeft. De vooruitgang is gestopt. Het verval is begonnen, het volk wordt armer, en het kapitaal vergroot bij de bezittende klasse. De uitbuiting neemt toe, de verdeling van de inkomens is niet evenwichtig. De prijzen en de intresttarieven zijn vrij en de anarchie die heerst leidt het land naar een uiterst kritieke situatie.

De buitenlandse markten werden opgegeven ten voordele van westerse landen die alle concessies toegestaan kregen in ruil voor leningen. Niets garandeert de toekomst van Turkije en er werden pogingen ondernomen om lid te worden van de EEG. Het economisch voorbeeld paste niet bij de turkse democratie en grondwet en kwam niet overeen met de principes van de turkse constitutie. De motie van wantrouwen besluit dat zolang de huidige regering aan de macht blijft, het staatsbestel en de essentie van de democratie evenals vele andere waarden steeds verder teniet gaan, terwijl andere waarden van kracht worden in het land.

Bij het sluiten van het debat over de motie van wantrouwen zal men 226 stemmen nodig hebben om de regering omver te werpen. Aangezien het aantal stemmen van de partij niet volstaat zoekt Ecevit steun bij de islamitische "Nationalist Salvation Party" (MSP). Na zijn besprekingen met eerste minister Demirel heeft de voorzitter van deze partij, Necmeddin Erbakan, aan de pers verklaard dat zijn partij besloten heeft haar steun aan de regering Demirel te onttrekken.

(C-M-DN-DG-I8/6)

NIEUWE CONCESSIONS VOOR I.M.F.

ANKARA (ITA) - Aangezien men er niet in slaagt de huidige economische moeilijkheden op te lossen gaf de regering Demirel het internationaal monetair fonds opnieuw concessies die drastische afmetingen aannemen.

Een brief waarin een voorstel wordt geformuleerd werd overgemaakt aan het IMF met het doel het éénjarig steunakkoord tussen Turkije en het I.M.F. te vervangen door een akkoord voor drie jaar. Het nieuwe akkoord zou de inflatie moeten terugleiden tot 50% tegen juni 81, tot 35% een jaar later, en tot 25% tegen juni 1983. In dit vooruitzicht stelt de brief een gedeetailleerde regeling voor op gebied van een strikte monetaire kredietpolitiek. De regering heeft haar engagement hernieuwd om de aangegane verbintenissen na te komen. Het voorstel aanvaardt een maximum bedrag van 125 miljoen turkse lire voor de kredieten van de publieke sektor van de centrale bank, en aanvaardt voor de eerste maal de vaststelling van een limiet voor kredieten in de privé-sektor. De leningen van de centrale bank aan het bankwezen en de landbouw zal in 1980 de 105 miljard turkse lire dus niet mogen overschrijden. Het document introduceert ook beperkingen van voorschotten aan de schatkist, die gebruikt worden om lonen en salarissen te betalen, en vermeldt tevens het afvloeien van het overschot aan werkkrachten in de SEE, dit zijn ekonomische staatsondernemingen.

De uitgaven voor de investeringen in de publieke sektor zijn onderworpen aan een voorranglijst, in overeenstemming met de financiële mogelijkheden. Zoals men zich herinnert werd de annulering van een aanzienlijk bedrag voor investeringen in de publieke sektor en een aanzienlijke vermindering van de uitgaven reeds opgemerkt in het programma voor de investeringen van 1980.

De brief onderstreept de toepassing van een politiek die de prijzen van de SEE-produkten vrijlaat, en bevat tevens voorbeelden van prijsaanpassingen.

Volgens de brief zou de last van de landbouwaankopen opgevangen worden door prijsstijgingen zoals reeds eerder het geval was voor suiker en thee.

Tevens wordt de voorstelling van een nieuw belastingssysteem benadrukt, teneinde de hulpmiddelen voor publieke uitgaven te verzekeren, alsook worden plannen vermeld om BTW in te voeren en loonstijgingen te koppelen aan prijsstijgingen.

De brief overweegt een devaluatie van 22% van de turkse koers tegenover de Amerikaanse dollar. Ogenschijnlijk is het de onwil van de regering, om politieke redenen, deze devaluatie, die het afgeven van het voorstel aan IMF vertraagt, te realiseren. Nadat de regering de nadruk legde op haar wens om de koers van de lire op een peil te houden dat ze haar competitiviteit behoudt, drukte ze tevens haar voornemen uit om haar toevlucht te nemen tot een parallelle markt, als middel om de buitenlandse waarde van de turkse koers vast te leggen. Ondertussen schijnen er in het bijgevoegde technische document berekeningen te zijn die een jaarlijkse devaluatie van 20% in de waarde van de lire in de volgende drie jaar aankondigen. Bijgevolg zal de waarde van de lire vermindern tot 1 dollar = 184 TL in juni 1983, zelfs als de graad van inflatie vermindert. (Huidige koers : 1 dollar = 78 TL.)

BEPERKING VAN DE EKONOMISCHE EN COMMERCIELE RELATIES MET SOCIALIST. LANDEN.

Een andere concessie die aan het IMF verleend werd is de beperking van de ekonomische relaties met de Comecon-landen. In '78 en '79 legde de regering Ecevit nieuwe contacten met socialistische landen en het Midden-Oosten, dit met het doel de export te stimuleren en nieuwe afzetmarkten te vinden. Bijgevolg steeg het aandeel van de socialistische landen en het Midden-Oosten met ongeveer 10% in het geheel van de buitenlandse handel. Met het doel de handel met deze landen te beperken heeft de turkse overheid het recht opgeheven van de uitvoerders om 50% van hun export-inkomsten te gebruiken wat betreft de socialistische landen. Wanneer uitvoerders exporteren naar socialistische staten kunnen ze niet genieten van het recht op krediet voor 80% van hun buitenlandse verkopen.

Met deze nieuwe maatregelen werd ook het tweezijdig kredietakkoord voor investeringsprojekten afgelast. Dit zal in de toekomst een negatieve weerslag vinden in de landbouwprojekten, gefinancierd door de Comecon-landen.

TURKIJE WORDT BLIKSEMAFLEIDER VOOR NAVO

ANKARA (ITA) - Op de vooravond van de topconferentie in Ankara, waar de beslissing moet genomen worden voor ontspanning en onderhandeling of voor verdere nucleaire escalatie, beschuldigde de voornaamste oppositieleider Ecevit, de regering Demirel ervan Turkije te laten gebruiken als bliksemafleider voor de NAVO, dit om zich te verzekeren van westerse bijstand. In dit kader werd reeds een nieuw turks-amerikaans verdedigingsakkoord getekend, waarover men debatteerde in het parlement. Gedurende het debat zeiden generaal Sedat Tokgoz, vertegenwoordiger van het ministerie van defensie en ambassadeur Faruk Sahinbas, vertegenwoordiger van het ministerie van buitenlandse zaken dat 250 miljoen dollars werden uitgekeerd bij het tekenen van het contract, en dat nog 200 miljoen Amerikaanse dollars zullen volgen in 1981.

De Amerikaanse bases en installaties kunnen in 4 categorieën verdeeld worden :

1. Opvallende bases en installaties zoals lucht- en zeebases, projectiel-lancerende bases enz...
2. Elektronische bases en installaties.
3. Communicatie-installaties.
4. Oefening- en bevoorradingsinstallaties.

91 bilaterale akkoorden met de VS werden in het kader van het 3de artikel van het verdrag met de NAVO gesystematiseerd door het verdrag voor defensie van 3 juli '69. Een rapport over Europa en het Midden-Oosten, dat gemaakt werd voor het Amerikaanse subcomité draagt de titel "Amerikaanse installaties en objectieven in het middellandse zeegebied, 27 maart 1977." Het rapport geeft informatie over de Amerikaanse bases en installaties in Turkije:

"De militaire faciliteiten die in het verleden aan de VS door Turkije verleend werden hebben het mogelijk gemaakt nuttige elektronische installaties op te richten, die de VS in staat stellen Russische lucht- en zee-activiteit op te sporen, lancerings- en atoomwapenstesten te volgen en algemene militaire activiteiten te volgen in de zone die Turkije omringd. Andere voorzieningen bestaan uit vliegvelden voor gevechtsvliegtuigen, verdedigingsstations, voorraad- en munitiedepots voor lucht- en zeevrijkrachten die opereren in het oostelijk middellandse zeegebied. Verder heeft Turkije de NAVO voorzien van 14 "NADGE"radars, die over het hele land verspreid werden. Er is een US-Navy station in Kargaburun dat in Europees Turkije ligt, inlichtingen-centraliserende centra in Sinop en Samsun aan de kust van de Zwarte Zee. Verder is er Belbasi in centraal-Turkije, Diyarbakir in het zuidoosten en Karamursel in het noordwesten, aan de kust van de zee van Marmara. Er is een luchtbasis in Incirlik, naast de Syrisch-Turkse grens, in Iskenderum en Yumurtalik zijn voedselvoorraaddepots. In de hoofdstad is een luchtstation, zoals in Izmir en Cigli aan de Egeïsche Zee. Verder bestaan er ook faciliteiten voor de VS en de NAVO tegelijk, zoals het bestuur, het geven van bevelen en de troepenlegering. De meeste VS-installaties zijn elektronisch en zijn op de een of andere manier geassocieerd met inlichtingen-activiteiten. Twee van de grootste inlichtingencentrales zijn gelocaliseerd in Sinop, aan de kust van de Zwarte Zee in Noord-Centraal Turkije, en in Karamursel aan de Zuidoostkust van de zee van Marmara. Sinop is een radar-centrale, bemand door personeel van de veiligheidsdienst van het leger (ASA), die een onderdeel is van de nationale veiligheidsdienst (NSA). Daar worden data verzameld van Sovjet-activiteiten in de lucht en te water in het Zwarte Zeegebied. In verbinding met Sinop staat het Samsun communicatie-centrum, bemand door personeel van de veiligheidsdienst van het Amerikaanse leger (USAFSS), tevens een onderdeel van de NSA. Het luchtstation Karamursel is een Amerikaanse communicatie- en controle-installatie die Sovjet-activiteiten opspooort, in het westerse Zwarte Zeegebied en in de zeeën in de omgeving. /.

Er is personeel van de Amerikaanse veiligheidsdienst gestationeerd in Karamursel. Een andere belangrijke inlichtingencentrale is Diyarbakir, een lange-afstand radarinstallatie die projectiellanceringen opspoort, en militaire Sovjet-activiteit in het oog houdt.

Diyarbakir is nauw verwant met de luchtbasis van Pirinçlik. Personeel van de USAFSS voert inlichtingen-opdrachten uit in het complex van Diyarbakir. Naast Ankara, in centraal Turkije, ligt Bolbasi, dat dient als Amerikaanse seismografische detectiebasis, belast met het controleren van russische atoomproeven. Talrijke Amerikaanse verdedigingsstelsel-terminals en I4 Nadge "vroegtijdige waarschuwing"-radars zijn over heel Turkije verdeeld, kortbij of tesamen met inlichtingendiensten.

Tot de belangrijkste terminals in West-Turkije behoort deze van Yamanlar, gelegen ten noorden van İzmir, dat Turkije met Griekenland verbindt door de terminal van de berg Pateras, ten zuiden van Athene. Yamanlar is ook verbonden met de Sahin-Tepesi-terminal, die op zijn beurt de terminals van Karamursel/Yalova verbindt met een aantal europees-Turkije centra en met de Elmadag-terminal, ten noordoosten van Ankara.

Elmadag is verbonden met Samsun, naast de kust van de Zwarte Zee, en met de Karatas-terminal naast de luchtbasis İncirlik in het zuidoosten.

De Karatas-terminal staat in verbinding met de Malatya-terminal, waarin zich een verdedigingsstelsel met satelliet bevindt, dat in verbinding staat met "Lakohurst Naval Air Station".

Andere turkse installaties die door de VS gebruikt worden zijn de luchtbasis İncirlik, gelegen naast Adana in het zuidoosten en de opslagdepots van İskenderum en Yumurtalik aan de zuidoostelijke middellandse zee-kust naast de Syrische grens. İncirlik is de voornaamste tactische basis van Turkije. Er zijn vliegtuigen ondergebracht van de Torrejon-basis in Spanje en van de Aviano-basis in Italië. De vliegtuigen zijn de modernste Amerikaanse toestellen in het oosterse middellandse zeegebied, ze kunnen in geval van conflicten kernaanvallen uitvoeren.

İskenderum en Yumurtalik zijn de belangrijkste voorraad- en stockagecentra van de Amerikaanse strijdkrachten in het oostelijk middellandse zeegebied. Kargaburun, gelegen aan de noordelijke kust van de zee van Marmara, is een zeemachtbasis die assisteert in het bepalen van de positie van toestellen die zich in de middellandse zee bevinden, door middel van elektronisch radio-navigatiemateriaal. In Ankara is een luchtbasis, het is tevens de zetel van Tuslog, de Amerikaanse logistieke afdeling in Turkije, het centrale opperbevel voor alle Amerikaanse aangelegenheden in Turkije.

İzmir, aan de west-centrale kust heeft een luchtbasis van USAF, en is ook het hoofdkwartier van de NAVO voor het zuidoosten (Landsoutheast) en van het bevel van de 6de tactische luchtmachtafdeling (SIXATAF).

Cigli, een tactische luchtbasis van de USAF is ten noorden van İzmir gelegen."

Een landkaart waarop al deze bases en installaties aangegeven staan verscheen in het Bulletin van januari 1980.

Na de kritiek op de nieuwe defensieovereenkomst tussen Turkije en de VS, die aan deze laatste de toelating gaf de installaties en bases te gebruiken om de strategische plannen van het Pentagon te verwezenlijken, vroegen 48 afgevaardigden van de republikeinse volkspartij een onderzoek aan door het congres. Ze zeiden:

"Wij zijn bang dat de huidige turkse regering ook de kwestie van de neutronenbom in Turkije zal goedkeuren, en van zichzelf een "atoomkerkhof" zal maken in geval van oorlog. Aangezien men bij een atoomaanval allereerst de Amerikaanse troepen zal willen uitschakelen en hun wapen- en kerndepots onschadelijk maken, zal 1/5 van de turkse bevolking, en gelijktijdig ook een groot deel van de materiele en culturele waarden van Turkije vernietigd worden. Permanente VS-bases zullen langzamerhand de buurlanden en het Midden-Oosten irriteren. Zo is Turkije tegen zijn wil in een positie verzeild geraakt die tegenstrijdig is aan zijn nationale politiek en zijn nationale belangen."

Turkse arbeiderspartijen voor ontwapening en ontspanning.

De twee turkse arbeiderspartijen die deelnamen aan een "internationaal forum : dialoog voor ontwapening en ontspanning", dat gehouden werd in Wenen van 26 tot 28 mei 1980, drukten hun vastberadenheid uit om te vechten tegen de escalatie van de militaire tendens in Turkije en zegden hun steun toe aan de dialoog voor ontspanning en ontwapening.

Tussen de progressieve partijen van 38 landen werden de "Workers' Party of Turkey" en de "Socialist Workers' Party of Turkey" respectievelijk vertegenwoordigd door M. Yavuz Çizmeçi en M. Tektaş Agaoglu.

De twee arbeiderspartijen publiceerden een gemeenschappelijke verklaring met de griekse communistische partij en PASİK, evenals met de AKEL en EDEK van Cyprus. De verklaring bevatte ook een oproep tot onafhankelijkheid voor Cyprus, zijn soevereiniteit, het behouden van het integrale grondgebied, niet-gericht en gedemilitariseerd door de terugtrekking van de buitenlandse troepen en bases van zijn grondgebied en het nakomen van de resoluties van de Verenigde Naties.

Daarnaast hebben de twee arbeiderspartijen een grootscheepse campagne gelanceerd tegen de bekrachtiging van het nieuwe turks-amerikaanse defensie-akkoord. In vele turkse provincies werden protest-meetings georganiseerd, die werden bijgewoond door duizenden vredelievenden. (DNY-Y-DG-27/6)

Europese commissie van de vereniging voor democratie gesticht in Turkije

DUSSELDORF (ITA) - Ter gelegenheid van de tiende verjaardag van het eerste massale verzet van de turkse arbeidersklasse tegen de anti-demokratische wetsvoorstellen, ontmoetten de vertegenwoordigers van de vereniging voor democratie elkaar in Düsseldorf, en stichtten er het centrale orgaan van hun beweging: het "europese comité van de vereniging voor democratie in Turkije".

In een eerste perscommuniqué wordt eraan herinnerd dat het verzet, dat op 15 en 16 juni '70 in İstanbul begon, in 10 jaar tijd enorm uitgebreid is, en dat democratie, onafhankelijkheid en socialisme in Turkije vechten tegen nieuwe aanvallen, die de overblijfselen van de democratische rechten willen onderdrukken, en die van Turkije een springplank maken van het Amerikaanse imperialisme.

Het communiqué zegt verder:

"Om de overwinning te behalen moeten :

1. De verschillende revolutionaire bewegingen die volgend de principes van het wetenschappelijk socialisme handelen, het proces versnellen door het oprichten van één enkele partij.

2. Alle anti-fascistische, anti-monopolistische, anti-imperialistische en anti-chauvinistische verenigingen zich verzamelen in één enkel front, georganiseerd door de werkende klasse."

De turkse arbeiderspartijen ondernamen reeds stappen in deze richting.

De arbeiderspartij TIP publiceerde reeds een gedetailleerd document over de noodzaak van de eenheid van de politieke partijen en verenigingen.

Onlangs werden gesprekken gevoerd tussen de turkse arbeiderspartij en de socialistische arbeiderspartij, over de politieke eenheid van de arbeidersklasse in Turkije.

Parallel aan deze poging werden in vele provincies gemeenschappelijke acties van de arbeiderspartijen georganiseerd, gericht tegen imperialisme en fascisme. Andere politieke groepen zoals "eenheid en solidariteit" en "de revolutionaire democraten" hebben deelgenomen aan deze acties.

De vereniging voor democratie heeft reeds comités opgericht in verschillende Europese landen zoals Duitsland, België, Frankrijk en Zwitserland.

(DG-I5/6)

Turkse gastarbeiders in België voor objectief 82

BRUSSEL (ITA) - Het cultureel centrum voor turkse arbeiders in België (TIKM) organiseerde op 7 juni een culturele avond onder de slogan "objectief 82"

De slogan drukt de vastberadenheid van de turkse arbeiders uit om voor de gemeenteraadsverkiezingen van '82 het stemrecht en het recht om zich verkiesbaar te stellen, te verkrijgen. Dit recht hebben momenteel alleen de immigranten in Zweden, Denemarken en Nederland.

Onlangs slaagde een turkse arbeider, Musa Oztürk, erin zich te laten verkiezen voor de gemeenteraad van Charlois in Rotterdam.

Er wordt een campagne gelanceerd voor Objectief 82 voor gastarbeiders en ook de turkse arbeiders nemen er actief deel aan. Eigenlijk vertegenwoordigt de gemeenschap van turkse immigranten een aanzienlijk deel van de belgische bevolking. De volgende cijfers werden verstrekt door het ministerie van justitie, men vermeldt het aantal arbeiders en daarna het totale familie'-aantal.

	<u>Arbeiders</u>	<u>Totaal</u>
Italianen	89.000	328.924
Marokkanen	31.250	92.279
Spanjaarden	29.250	67.058
Turken	19.000	66.563
Grieken	9.650	23.418
Portugezen	5.600	13.433
Algerijnen	3.000	12.031

Ongeveer 900.000 buitenlanders vertegenwoordigen 8,51% van de belgische bevolking. De verhouding volgens de streek is 3,88% in Vlaanderen, 12,68% in Wallonië en 20,24% in Brussel.

Door de demografische groei van het immigrantenaantal zullen de verhoudingen gunstig veranderen. Alle democratische kringen in België herkennen het stemrecht van de gastarbeiders en hun familieleden bij de gemeenteraadsverkiezingen. Sommigen stellen echter voor het recht alleen toe te kennen aan lidstaten van de gemeenschappelijke markt. Aangezien Turkije geen lid is insisteren de turkse arbeiders in België op de herkenning van het recht voor alle immigranten in België.

Op de avond van 7 juni benadrukte de secretaris-generaal van de TIKM, Hüseyin Celik de vastberadenheid van de turkse arbeiders om het stemrecht te verkrijgen alsook het recht zich kandidaat te stellen. Een vertegenwoordiger van de confederatie van progressieve vakbonden van Turkije (DİSK), Yücel Top, die ook aan de vergadering deelnam, kende de steun van zijn organisatie toe aan de turkse arbeiders in Europa. De secretaris-generaal van de socialistische arbeiderspartij TIP, Nihat Sargin, zond een boodschap waarin hij zijn steun en solidariteit betuigt aan de turkse gastarbeiders.

Vele turkse folk-singers, turkse kinderkoren en dansensembles namen deel aan de avond. De bekende turkse zanger Rahmi Saltuk en de franse Francesca Soleville waren de uitblinkers van deze uitzonderlijke culturele gebeurtenis.

(TIKM-DG-8/6)